

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 128 0 P 034277 25 Gž 2
Novi Travnik, 12.6.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Vesna Vujica, kao predsjednica vijeća, Aida Pezer-Alić i Denis Trifković, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja J. N. iz J., ... , zastupanog po punomoćniku Dramac Draganu, advokatu iz Jajca, ul.H.V.Hrvatinića bb, protiv tužene Općina Jajce, ul. Nikole Šopa bb, zastupane po Općinskom javnom pravobraniteljstvu, radi uznemiravanja prava vlasništva, v.sp. 5.001,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 P 034277 23 P 2 od 9.1.2025.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12.6.2025. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tužitelja se odbija kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 P 034277 23 P 2 od 9.1.2025.godine potvrđuje.

Odbijaju se parnične stranke sa zahtjevima za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovanim.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom, stavom prvim, odbijen je zahtjev tužitelja da se utvrdi da je tuženi kopanjem kanala, postavljanjem cijevi u iskopani kanal u dužini od 24,50 metara, te izgradnjom šahta na zemljištu označeno kao k.č.br.11-30, ...“ upisano u PL.br.640 KO ..., a prema podacima iz ZK.UL. br. 28 KO..., na dijelu zemljišta označeno kao k.č. br. 231/1, kopanjem kanala, postavljanjem cijevi u iskopani kanal u dužini od 12,50 metara, te izgradnjom šahta na zemljištu označeno kao k.č. br. 10-27/3,...“ upisano u p.l.br.640 k.o...., a prema podacima iz zk.ul.br.28 k.o. ... na dijelu zemljišta označeno kao k.č.br.242, te kopanjem kanala, postavljanjem cijevi u iskopani kanal u dužini od 18,70 metara, i izgradnjom šahta na zemljištu označeno kao k.č.br.11-65/2, zv.„Trnje“ upisano u p.l.br.640 k.o...., a prema podacima iz z.k.ul.br.28 k.o.... na dijelu zemljišta označeno kao k.č.br.226/2, uznemiravao, te i dalje korištenjem navedenog zemljišta uznemirava tužitelja u vršenju njegovih vlasničkih i posjedovnih prava, te nalaže tuženom da sa zemljišta označeno kao k.č.br.11-30, zv.„Vagančić“ upisano u p.l.br.640 KO..., a prema podacima iz zk.ul.br.28 k.o. ... sa dijela zemljišta označenog kao k.č.br.231/1, izvrši izmještanje kanalizacionih cijevi u dužini od 24,50 metara kao i izgrađenog šahta na navedenom zemljištu, te dovođenje zemljišta u stanje u kojemu je bilo prije uznemiravanja vlasnika, zemljišta označeno kao k.č. br.10-27/3, zv.„Selišće“ upisano u PL. br.640 KO..., a prema podacima iz zk.ul.br.28 KO ...sa dijela zemljišta označeno kao k.č.br.242,izvrši izmještanje kanalizacionih cijevi u dužini od 12,50 metara, kao i izgrađenog šahta na navedenom zemljištu, te dovođenje zemljišta u stanje u kojemu je bilo prije uznemiravanja vlasnika, zemljišta označeno kao k.č. br.11-65/2, zv.„Trnje“ upisano u p.l.br.640 k.o...., a prema podacima iz z.k.ul.br.28 k.o.... sa dijela zemljišta označeno kao k.č.br.226/2, izvrši izmještanje kanalizacionih cijevi u

dužini od 18,70 metara kao i izgrađenog šahta na navedenom zemljištu, te dovođenje zemljišta u stanje u kojemu je bilo prije uznemiravanja vlasnika, sve u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka geodetske struke od 03.11.2021.godine, u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Stavom drugim, određeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio tužitelj zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog pogrešne primjene materijalnog prava, zbog odluke o troškovima parničnog postupka. U žalbi ističe da u obrazloženju presude sud pravilno navodi da je nesporno utvrđeno da je tuženi bez suglasnosti tužitelja na zemljištu u vlasništvu i posjedu tužitelja izvršila građevinske zahvate, konkretno izvršila je kopanje kanala, te postavljanje cijevi u iskopane kanale, te da općina Jajce nije izvršila radove na navedenom projektu jer nije izgrađen prečistač otpadnih voda, niti je izdana upotrebna dozvola i izvršen tehnički prijem, te da sistem za odvodnju otpadnih voda nije u funkciji. Navedene činjenice je kao nespornim potvrdio I. V., koji je ispred općine Jajce bio glavni koordinator svih aktivnosti na projektu koji zasigurno nikada neće ni biti završen obzirom da prema okolnostima kako su se izvodili radovi neće biti ispunjene pretpostavke za dovođenje mreže u funkciju. Navedeni svjedok je na ročištu održanom dana 04.09.2024.godine jasno istakao da nijedan obiteljski objekat iz K. i B. nije priključen na mrežu jer radovi ni završeni. Prema odredbama Zakona o građenju upotrebna dozvola se ne može ni izdati ukoliko nisu riješeni imovinskopravni odnosi, a vođenje ovog postupka je najbolji dokaz da nisu riješeni imovinskopravni odnosi. Jedini mogući način trajnog rješenje problema, a u konačnici i izdavanje upotrebne dozvole je da se radovi okončanju u skladu sa projektno-tehničkom dokumentacijom kojom nije predviđeno postavljanje cijevi na zemljištu koje je u vlasništvu tužitelja. Naime, u rješenju Kantonalnog suda u Novom Travniku od 28.03.2023.godine kojim je ukinuta presuda Općinskog suda u Jajcu od 08.02.2022.godine navedeno je da se u predmetnoj pravnoj stvari radi o faktičnoj nepotpunoj eksproprijaciji obzirom da su kanalizacione cijevi i šahtovi postavljeni na nekretninama tužitelja za koje nije proveden postupak eksproprijacije, ali imajući u vidu da je cjelovito izgrađena kanalizaciona mreža u naseljima B. i K., koja radi u punom kapacitetu, tužbeni zahtjev tužitelja je neosnovan. Imajući u vidu činjenicu da je tužitelj i u ponovnom postupku na nesporan način dokazao činjenicu da kanalizaciona mreža u naseljima B. i K., ne samo da ne radi u punom kapacitetu, nego ne radi ni jednom dijelu, da ni jedan obiteljski objekat iz K. i B. nije priključen na mrežu, da nije izdana upotrebna dozvola, da nije izvršen tehnički prijem, da projektno-tehnička dokumentacija ne predviđa mogućnost postavljanja cijevi na zemljištu koje je u vlasništvu tužitelja, onda nema nikakve dvojbe da se ne radi ni o faktičnoj nepotpunoj eksproprijaciji, zbog čega je dakle nedvojbeno da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan. Prema relevantnoj sudskoj praksi, a posebno prema stavu Vrhovnog suda FBiH, na koju se poziva Kantonalni sud u Novom Travniku u rješenju od 28.03.2023.godine pod činom faktične eksproprijacije podrazumijeva se da je korisnik eksproprijacije izgradio određenu infrastrukturu i da ju koristi u punom kapacitetu, dakle da je za istu izdana upotrebna dozvola i da je izvršen tehnički prijem izvedenih radova koji su u potpunosti okončani. Dakle, nema nikakve dvojbe da se u ovoj pravnoj stvari ne radi o nepotpunoj faktičnoj eksproprijaciji jer nedostaje najvažniji uvjet, a to je korištenje infrastrukture u punom kapacitetu. Tužitelj je u skladu sa odredbama Zakona o stvarnim pravima dokazao dvije činjenice koje su osnov za donošenje pravnog zaključka da se radi o neupitnom uznemiravanju prava vlasništva, a to je da je tužitelj

u skladu sa člankom 132. st. 3. Zakona o stvarnim pravima dokazao da je vlasnik zemljišta, te drugu činjenicu da ga je tuženik uznemiravao u izvršavanju njegovih vlasničkih ovlaštenja. Tuženik u smislu 132. st. 3. Zakona o stvarnim pravima nije dokazao da ostvaruje pravo na poduzimanje radnji na zemljištu u vlasništvu i posjedu tužitelja isključivo iz razloga što nije ni imao pravni osnov za ulazak na nekretnine u vlasništvu tužitelja, te putem teške mehanizacije poduzimanje radnji koje u skladu sa domaćim propisima i međunarodnim pravom nije smio poduzimati. Poduzimanjem radnji bez ikakvog pravnog osnova došlo je do povrede članka 132. Zakona o stvarnim pravima kojim je propisano da ako treća osoba protupravno uznemirava vlasnika ili pretpostavljenog vlasnika na drugi način a ne oduzimanjem stvari, vlasnik može tužbom zahtijevati da to uznemiravanje prestane, a kada je uznemiravanjem prouzrokovana šteta, vlasnik ima pravo da zahtijeva naknadu štete po općim pravilima o naknadi štete. Imajući u vidu činjenicu da predmetna sporna kanalizaciona mreža ni u jednom dijelu nije u funkciji, što je dokazano putem priznanja svjedoka I. V. kao glavnog koordinatora svih aktivnosti na spornom projektu, a da je unatoč navedenoj činjenici Općinski sud u Jajcu donio presudu kojom je utvrđeno da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan, čime je izvršio povredu materijalnog prava, konkretno članka 2 . st. 1 . članka 74. i članka 132. Zakona o stvarnim pravima, da je povrijedio članak 1 . Protokola Europske konvencije o zaštiti prava i temeljnih sloboda, tužitelj predlaže da Kantonalni sud u Novom Travniku sukladno međunarodnim pravnim standardima, te domaćim pravnim propisima kojima se u najširem obliku štiti privatno vlasništvo donese presudu kojom će usvojiti tužbeni zahtjev i žalbu tužitelja, preinačiti presudu prvostupanjskog suda, te obvezati tuženika da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka prema troškovniku koji se nalazi u spisu suda, uključujući i sastav ove žalbe u iznosu od 360,00 KM.

Tuženi u odgovoru na žalbu predlažu da se žalba odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi, negirajući osnovanost navoda iz žalbe tužitelja.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povredu odredaba parničnog postupka, shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine F BiH", br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15- u daljem dijelu teksta ZPP), drugostepeni sud je zaključio sljedeće:

Žalba je neosnovana.

Premet spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi da ga je tuženi uznemiravao u pravu vlasništva na način opisan u prvom pasusu obrazloženja ove odluke, zasnovan na čl. 126. Zakona o stvarnim pravima FBiH („ Službene novine Federacije BiH», broj 66/13 i 100/13).

Iz stanja spisa i osporene presude, proizlazi da su parnične stranke pred sudom, u skladu sa odredbom člana 7. Zakona o parničnom postupku, iznijele sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Postupajući u predmetu Općinski sud je dana 8.2.2022.godine donio presudu kojom je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja, koja je povodom žalbe tužene rješenjem Kantonalnog suda u Novom Travniku 128 O P 034277 22 GŽ od 28.03.2023. godine ukinuta i predmet vraćen na ponovni postupak zbog pogrešnog pravnog pristupa

prvostepenog suda koji je usvojio tužbeni zahtjev, a u konkretnom slučaju se kao relevantan propis trebao primijeniti Zakon o eksproprijaciji, a ne Zakon o stvarnim pravima i to član 6. stav 2. Zakona o eksproprijaciji kojim je propisano da se izuzetno eksproprijacijom može ustanoviti služnost u korist građana radi postavljanja vodovodnih i kanalizacionih cijevi, električnih ili telefonskih kablova, gasovoda i drugim slučajevima određenim zakonom. U ponovnom postupku prvostepeni sud je donio pobijanu odluku kojom odbija tužbeni zahtjev cijeneći da se u konkretnom slučaju ne radi o uznemiravanju prava vlasništva slijedom čega tužitelju ne pripada zaštita po osnovu čl. 126. Zakona o stvarnim pravima, već o nepotpunoj faktičkoj eksproprijaciji.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja prvostepenog suda proizilazi sljedeće:

- nesporno je da je tužitelj vlasnik i posjednik nekretnina označenih kao k.č.10-27/3, 11-30, 11-55/2 i 11-65/2 upisanih u p.l.br.640 KO ..., a prema zemljišnoknjižnim podacima upisanih u zk.ul.br.28 KO ... 291 KO ...,
- nesporno je da je tuženi putem izvođača radova na temelju ugovora o javnoj nabavci radova, na navedenim parcelama u vlasništvu tužitelja izvršio građevinske radove i postavio kanalizacione cijevi i izgradio šaht, prilikom izvođenja radova na projektu izgradnje kanalizacione mreže u naselju K.,
- nesporno je i da je prilikom izvođenja radova, došlo do odstupanja od glavnog projekta, te da istim nisu obuhvaćene nekretnine tužitelja na kojima su postavljene cijevi i šaht, kao i da za nekretnine tužitelja nije utvrđen javni interes niti je izdato odobrenje za gradnju, kao ni rješenje o eksproprijaciji,
- izvođenju ovih radova je prethodilo Odluka OV Jajce broj 01-01-6-7459/17 od 16.11.2017.godine kojom je utvrđeno postojanje javnog interesa za izgradnju sistema odvodnje i tretman otpadnih voda u naseljima Bistrica i Kuprešani, ali da istim nije utvrđen javni interes u odnosu na nekretnine tužitelja jer je prilikom izvođenja radova utvrđeno da postoje određeni nedostaci u projektno tehničkoj dokumentaciji u smislu izostavljanja određenih dijelova MZ iz projekta,
- da tužitelj nije dao nikakvu suglasnost, pa ni prećutnu, da se vrše radove na njegovim nekretninama,
- da radovi nisu završeni jer nije izgrađen prečistač otpadnih voda, niti je izdata upotrebna dozvola i izvršen tehnički prijem, te sistem za odvodnju otpadnih voda još uvijek nije stavljen u funkciju.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud odbija tužbeni zahtjev cijeneći da su kanalizacione cijevi postavljene u javnom interesu, kako bi se omogućili bolji uslovi života za mještane naselja K. i da je time izvršena tzv.faktička eksproprijacija dijela nekretnina tužitelja koja nije imala za cilj uznemiravanje prava vlasništva tužitelja, slijedom čega nema mjesta primjeni čl. 132. Zakona o stvarnim pravima FBiH. Sud je cijenio srazmjer između postojećeg interesa zajednice i koristi izgradnje kanalizacione mreže u odnosu na interes tužitelja kao vlasnika, čije je pravo na nekretninama djelomično ograničeno postavljanjem kanalizacione mreže i šahta. U tom smislu, sud je mišljenja da je korist koju će korisnici izgrađene kanalizacione mreže imati izgradnjom iste, veća od štete i ograničenja koja tužitelj ima postavljanjem cijevi na njegovoj parceli, te da tužitelj može nesmetano koristiti preostali veći dio parcele, kao i da su cijevi na zemljištu tužitelja položene ispod zemlje.

Imajući u vidu nesporne činjenice i utvrđene i ovaj sud smatra da se sporni odnos trebao razriješiti u skladu sa odredbama Zakona o eksproprijaciji FBiH ("Službene novine

FBIH", br. 70/2007, 36/2010, 25/2012, 8/2015 - odluka US i 34/2016-u daljem dijelu teksta: ZOE), a ne u skladu sa čl. 126. Zakona o stvarnim pravima FBIH na kojem je žalitelj zasnivao tužbeni zahtjev, a kojim je propisano da vlasnik ima pravo da zahtjeva povrat stvari od osobe koja je u njenom posjedu, a od osobe koja ga protupravno uznemirava da prestane sa uznemiravanjem. Naime, žalitelj gubi iz vida činjenicu da je članom 74. Zakona o stvarnim pravima FBIH propisano da je postavljanje vodova i drugih uređaja (električnih, kanalizacionih, plinovodnih, vodovodnih, toplovodnih, telekomunikacionih i dr.) na tuđoj nekretnini bez pristanka njenog vlasnika, moguće u općem interesu na osnovu posebnih zakonskih propisa, a u privatnom interesu prema odredbama o osnivanju služnosti vodova i drugih uređaja odlukom suda, ako zakonom nije drugačije određeno. Poseban propis, kojim je regulisano postavljanje kanalizacionih i vodovodnih telekomunikacija u slučaju odsustva saglasnosti vlasnika nekretnine i postojanja općeg interesa je Zakon o eksproprijaciji koji u članu 2. propisuje da je eksproprijacija oduzimanje ili ograničenje prava vlasništva na nekretnini uz pravičnu naknadu koja ne može biti niža od tržišne vrijednosti nekretnine.

Prema odredbi člana 2. Zakona o eksproprijaciji², eksproprijacija je oduzimanje ili ograničenje prava vlasništva na nekretninama uz naknadu prema tržišnoj vrijednosti nekretnine.

Članom 6. stav 2. ZOE propisuje je da se izuzetno eksproprijacijom može ustanoviti služnost radi postavljanja vodovodnih i kanalizacionih cijevi, električnih i telefonskih kablova, gasovoda i u drugim slučajevima određenim zakonom, a odredbama člana 8. istog Zakona da se eksproprijacijom može ustanoviti služnost na zemljištu i zgradi (nepotpuna eksproprijacija), s tim da se odredbe ovog Zakona koje se odnose na postupak potpune eksproprijacije i postupak naknade za ekspropriisanu nekretninu za potpunu eksproprijaciju shodno primjenjuju i za nepotpunu eksproprijaciju. Ova mogućnost je propisana i čl. 74. Zakona o stvarnim pravima FBIH koji propisuje da je postavljanje vodova i drugih uređaja (električnih, kanalizacionih, plinovodnih, vodovodnih, toplovodnih, telekomunikacionih i dr.) na tuđoj nekretnini bez pristanka njenog vlasnika, moguće je u općem interesu na osnovu posebnih zakonskih propisa, a u privatnom interesu prema odredbama o osnivanju služnosti vodova i drugih uređaja odlukom suda, ako zakonom nije drugačije određeno.

Kada je u pitanju nepotpuna eksproprijacija, korisnik eksproprijacije ne stiče pravo vlasništva, već ograničeno pravo posjeda i mogućnost prolaza za potrebe izvođenja radova, nadzora i održavanja. Istovremeno, vlasnik se ograničava da predmetno zemljište koristi u određene svrhe, te mu se ograničava pravo pristupa izgrađenoj infrastrukturi.

Faktička eksproprijacija je faktičko zauzimanje nepokretnosti, bez prethodno donesene odluke o opštem interesu ili bez rješenja o eksproprijaciji, čime korisnik eksproprijacije povrjeđuje pravo vlasništva drugog lica. U tom slučaju ima mjesta da se sporni odnos posmatra sa stanovišta člana 1 Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda. Kroz institut faktičke eksproprijacije štite se vlasnici nekretnine u odnosu na korisnika eksproprijacije, koji izvodi radove od javnog interesa na zemljištu koje nije i formalno prethodno ekspropriisano, budući da povraćaj i uspostavljanje pređašnjeg stanja nisu mogući jer je nekretnina u cjelini ili pretežnom dijelu privedena namjeni korisnika eksproprijacije.

Faktička eksproprijacija nastaje prilikom izgradnje puteva, infrastrukturnih ili drugih objekata od javnog interesa, iako ne postoji prethodno donesena odluka o eksproprijaciji nekretnine koja će biti obuhvaćena izvedenim radovima. Ovakvo postupanje dovodi do ugrožavanja i povrede subjektivnih građanskih prava vlasnika nepokretnosti, bilo da su u pitanju fizička ili pravna lica.

Stoga, pravilno prvostepeni sud zaključuje da je u konkretnom slučaju, postavljanjem cijevi i šahta, preciznije označenih i opisanih u prvom pasusu obrazloženja ove odluke, na dijelu nekretnina u vlasništvu i posjedu tužitelja označenih kao k.č.10-27/3, 11-30, 11-55/2 i 11-65/2 upisanih u p.l.br. 640 KO ..., a prema zemljišnoknjižnim podacima upisanih u zk.ul.br.28 KO ... 291 KO ..., izvršena faktička nepotpuna eksproprijacija. U prilog ovog zaključka ide i činjenica da je tuženi donio Odluku broj: 01-01-6-7459/17 od 16.11.2017.godine kojom je utvrđeno postojanje javnog interesa za izgradnju sistema odvodnje i tretman otpadnih voda u naseljima B. i K., ali da istom nije utvrđen javni interes u odnosu na nekretnine tužitelja upravo iz razloga što su prilikom izvođenja radova utvrđeni određeni nedostaci u projektno tehničkoj dokumentaciji u smislu izostavljanja određenih dijelova MZ iz projekta, što je imalo za posljedicu postavljanje cijevi i šahta, bez provođenja postupka eksproprijacije, a u fazi izgradnje vodovoda i to bez saglasnosti tužitelja.

Ovim radnjama, izvršenim na prednji način, postavljanjem cijevi i šahta, koji su nesporno postavljeni na nekretninama tužitelja, ali i nekretninama drugih mještana, bez odluke kojom je utvrđen javni interes i provedenog postupka eksproprijacije u odnosu na nekretnine tužitelja ustanovljena je služnost iz čl. 6. stav 2. ZOE. Stoga, iako je osnov zahtjeva u slučaju faktičke eksproprijacije stvarno pravni žalitelju ne pripada zaštita temeljem čl. 126. Zakona o stvarnim pravima FBiH, već odgovarajuća naknada prema članu 56. ZOE u iznosu za koji je uslijed ustanovljene služnosti umanjena tržišna vrijednost nekretnine kao i za nastalu štetu.

Istina je da iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda proizilazi da radovi nisu privedeni kraju, da upotrebna dozvola još nije riješena za projekt i mreža puštena u funkciju, što suprotno rezonovanju žalitelja, ne utječe na pravilnost i zakonitost pobijane odluke jer je tužena postavljanjem cijevi i šahta na dijelu nekretnine tužitelja izvršila faktičko deposjediranje u javnom interesu, čime je tužitelj stekao stvarno pravni zahtjev za isplatu novčane naknade i eventualno naknade štete. Dakle, žalitelj pogrešno smatra da je uslov za postojanje faktičke eksproprijacije stavljanje mreže u funkciju, koja u konkretnom slučaju nije stavljena u funkciju, ali je postavljene cijevi privedeno namjeni u javnom –općem interesu koji ne opravdava uspostavu ranijeg stanja ni sa aspekta čl. 6. stav 2.ZOE ali i čl. 74. Zakona o stvarnim pravima.

Stoga prvostepeni sud je pravilno postupio kada je na ovako utvrđeno činjenično stanje, koje kroz tekst žalbe žalitelj u dijelu relevantnih činjenica ne osporava, primijenio čl. 6. stav 2. ZOE i čl. 74. Zakona o stvarnim pravima i odbio tužbeni zahtjev.

Prvostepeni sud je pobijanu odluku, činjenično i pravno jasno i potpuno obrazložio prema standardima i zahtjevima utvrđenim članom 6. Evropske konvencije i članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku FBiH, po kojima, da bi odluka bila podobna za ispitivanje po uloženom pravnom lijeku, obrazloženje iste mora sadržavati razloge o odlučnim činjenicama u svakom konkretnom predmetu (ovakav stav je zauzeo Vrhovni sud u

presudi broj: 46 0 P 006187 12 Rev od 31.10.2013. godine, Ustavni sud BiH u više odluka kao i u odluci Ap-352/04 od 23.3.2005. godine).

Žalbeni razlog povrede nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ostao je neobrazložen, kao i žalbeni razlog nepravilnosti odluke o troškovima postupka. U žalbi nije navedeno u čemu se sastoji ova povreda odredaba ZPP-a i nepravilnost odluke o troškovima postupka. Bez takve konkretizacije žalba je u tom dijelu paušalna, a paušalnu žalbu i žalbene navode drugostepeni sud ne može uzeti u obzir niti cijiniti, pa tako niti uvažiti kao osnovane.

Odluka o troškovima žalbenog postupka tužitelja donijeta je primjenom odredbi iz člana 387. stav 1. 386. stav 1 i člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku. Izdatak koji je tužena imala zbog davanja odgovora na žalbu za ishod ovog žalbenog postupka nije bio potreban, radi čega tuženoj saglasno odredbi iz člana 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku ne pripada pravo na naknadu tih troškova u traženom iznosu od 720,00 KM. Tužitelju temeljem odredbe čl. 386.stav 1.ZPP-a ne pripadaju troškovi sastava žalbe u traženom iznosu od 360,00 KM, koja je odbijena kao neosnovana.

Kako ne stoje ni ostali žalbeni razlozi koje ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih člankom 231. Zakona o parničnom postupku F BiH, a niti razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, u skladu sa članom 226. Zakona o parničnom postupku F BiH, to je valjalo žalbu tužitelja odbiti kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrditi.

Predsjednica vijeća

Vesna Vujica